

Met de kinderen naar Burkina Faso voorbeeldreis

Heb je wel eens van Burkina Faso gehoord?

Dat is een land in Afrika, het land van de eerlijke mensen.

De zon schijnt er bijna elke dag!

Ze spreken er talen, die wij niet begrijpen en bijna alle mensen hebben er een donkere huid.



Ze worden Burkinabé genoemd. Ze lachen heel veel en zijn dol op feestjes.

Vooraf omdat er voor een feest heel veel eten gekookt wordt en omdat er muziek gemaakt wordt en ze dan met z'n allen kunnen dansen.

De Burkinabé fietsen veel, net als Nederlanders. De meisjes hebben hun haren vaak in vlechtjes met kraaltjes en de jongens zijn dol op voetbal.

Sommigen spelen wel bijna elke dag, gewoon op straat.

De mensen wonen in huizen, die gemaakt zijn van leem, een soort bruine modder. En elk jaar moeten ze de muren bijwerken, omdat de regen de modder wegspoelt. Dat is heel veel werk. En dat doen ze met de hele familie. Iedereen heeft dan zijn eigen taak. De vrouwen mengen de modder met een soort boter en gedroogde gewassen. En als het goed gemengd is, smeren de mannen het op de muren. Niet alleen de muren van hun huizen, maar ook de muur om de tuin. Eigenlijk kun je het geen tuin noemen. Het is meer een erf met een heleboel gebouwtjes. En op dat erf gebeurt van alles. Het is er vaak een drukte van belang. Er wordt gekookt, gewerkt, de was gedaan en als het binnen warm is, slapen ze ook buiten. Gewoon onder de sterren, maar wel onder een muggennet hoor, zodat ze niet geprikt worden. Het is eigenlijk jammer dat ze de ogen dicht moeten doen, want de sterrenhemel is er zo mooi.

En oh ja, ik zou het bijna vergeten te vertellen, ze hebben er ook hele bijzondere dieren, die je bij ons alleen in de dierentuin ziet, zoals heilige krokodillen en nijlpaarden en zelfs olifanten. Zullen we samen op ontdekkingsreis naar Burkina Faso gaan?

In het kort

1. reis naar Ouagadougou
2. Ouagadougou
3. Ouagadougou - Parc Deux Balé
4. Parc Deux Balé - Banfora
5. Banfora en omgeving
6. Banfora - Sindou
7. Sindou en omgeving
8. Sindou - Bobo Dioulasso
9. Bobo Dioulasso
10. Bobo Dioulasso - Bazoulé
11. Bazoulé - Tiébélé
12. Tiébélé
13. Tiébélé - Kaya
14. Kaya
15. Kaya - Loumbila
16. Loumbila - Ouagadougou - vertrek
17. thuiskomst



Van dag tot dag

Dag 1 (woensdag): reis naar Ouagadougou

We gaan met het vliegtuig, zo'n hele grote, waar veel mensen in kunnen helemaal naar Afrika. Het is best wel een lange reis, want we moeten natuurlijk ook eerst naar het vliegveld toe met onze koffers. En spannend is het ook.

Gelukkig worden we op het vliegveld van Ouagadougou, dat is de hoofdstad van Burkina Faso, opgehaald door onze chauffeur en onze gids. Samen met hen gaan we de ontdekkingsreis maken. Zij spreken gelukkig wel de taal en ook kennen ze de weg. Ze zullen goed voor ons zorgen als we in hun land op bezoek zijn. En ze gaan ons ook alles uitleggen, zodat we over een paar weken een heleboel over Burkina Faso weten en ook heel veel leuke dingen hebben gedaan.

overnachting: Ouagadougou

Dag 2 (donderdag): Ouagadougou

Vandaag kunnen we een beetje wennen en gaan we de stad bekijken. Alles is anders hier. Er zijn heel veel zandwegen, er klinkt bijna altijd wel ergens muziek en er is elke dag markt en daar is van alles te koop. Groenten en fruit en hele grote zakken rijst. Zelfs voetballen!

Om iets te kunnen kopen hebben we CFA's nodig. Zo heet het geld in Burkina Faso. Voor een euro krijg je er wel 650. Er zijn ook biljetten van 10.000 CFA. We zijn heel rijk hier.

Heel veel mensen kijken naar ons, want ze zien niet zo vaak blanke kinderen. Ze zijn heel nieuwsgierig naar ons, net zoals wij naar hen. Ze hebben allemaal donkerbruine ogen en bijna zwarte haren en hun huid is veel dikker dan die van ons. Zullen we even bij iemand gaan voelen? We gaan ook naar het museum, daar is heel veel te zien over het land. Ze zeggen dat dit het mooiste museum van het hele land is en dat we er veel kunnen leren.

overnachting: Ouagadougou

Dag 3 (vrijdag): Ouagadougou - Parc Deux Balé

Als we vandaag vroeg opstaan kunnen we wat bijzonders meemaken bij het Paleis van Moro Naba. Hij is een Koning van de Mossi-bevolkingsgroep. Op vrijdagochtend komen er allemaal mensen naar zijn paleis toe. Dat zijn edelen en trouwe onderdanen en mensen zoals wij, die nieuwsgierig zijn naar hoe het leven hier is. We mogen geen foto's maken, want het is een officiële gebeurtenis.



De Koning komt op zijn paard naar buiten, helemaal gekleed in gevechtstenuue en hij dreigt het Paleis te verlaten en zijn Koninkrijk de rug toe te keren. Zijn onderdanen zijn het daar natuurlijk niet mee eens. Ze willen dat hij blijft! De wijze heren worden erbij geroepen. Zij moeten proberen om de Koning van gedachten te doen veranderen. Zullen ze er in slagen om de Koning te kalmeren, zodat hij terugkeert naar zijn Paleis en in vrede verder leeft? Na het bezoek aan het paleis reizen we naar Boromo, daar is een groot bos, dat noemen ze een natuurpark en het heet Deux Balé. Daar gaan we olifanten kijken, die komen soms heel dicht bij de mensen.



Wist je dat olifanten niet van de kleuren rood en wit houden? En ook niet van allerlei geurtjes, zoals van zeep en shampoo? Als ze die ruiken, dan weten ze dat er mensen in de buurt zijn en dan blijven ze liever weg, omdat er soms mensen zijn, die olifanten doodschieten. Wij doen dat natuurlijk niet, maar dat weten die olifanten nog niet. Gelukkig heb ik mijn haar vanochtend niet gewassen!

In het park gaan we op het terras zitten, daar kun je vaak olifanten zien. En als ze niet komen kunnen we met de auto het park in. Dan nemen we een speciale parkgids mee. Die kent de plekken waar de olifanten graag komen. Het is natuurlijk niet zeker dat we ze dan kunnen vinden, maar het is wel leuk om naar ze op zoek te gaan. Vanavond slapen we in het park. Als we de olifanten niet zien, dan kunnen we ze misschien wel horen als we in bed liggen.

overnachting: Parc Deux Balé

Dag 4 (zaterdag): Parc Deux Balé - Banfora

Als we gisteren geen olifanten gezien hebben, kunnen we vanochtend nog een keer op zoek gaan in het park. Daarna reizen we verder.

We gaan vandaag naar Banfora. Onderweg komen we langs Houndé en daar kunnen we een bezoek brengen aan een maskermaker. In Afrika, niet alleen in Burkina Faso, maar bijna in alle landen van Afrika, zijn maskers heel belangrijk. Daar dansen ze mee als er een feest is. En zo'n masker maken dat kan echt niet iedereen. Daar moet je heel handig voor zijn. Als we geluk hebben is de maskermaker aan het werk en kunnen we zien hoe hij dat doet.

We reizen daarna door naar Banfora, waar we vanavond slapen in een hotel met een zwembad. Kunnen we vanmiddag fijn zwemmen, want het is best warm hier.

overnachting: Banfora

Dag 5 (zondag): Banfora en omgeving

Er is hier elke zondag markt. Dan komen er mensen uit de hele omgeving naar de stad toe. Lopend, op de fiets, met ezelkarren en in vol geladen busjes. Er zitten soms wel 20 mensen in zo'n kleine bus. En dan nog heel veel bagage op het dak en zelfs daar klimmen nog mensen bovenop. Ze lijken dat heel gewoon te vinden. De hele reis van en naar hun dorp maken ze zo.



De straten van de markt zijn heel vol en overal staan mensen te praten. Ze zien elkaar maar een keer in de week en hebben elkaar heel veel te vertellen.

Er is niet alleen markt in de straten, er is ook een groot gebouw, waar markt is. Daar zijn ook heel veel kleine winkeltjes, waar bijvoorbeeld kleermakers werken. Daar komen de mannen en vrouwen met gekleurde stoffen, die ze op de markt gekocht hebben om er kleren van te laten maken.

Mannen dragen hier ook wel van die lange jurken, met een broek eronder. Dat zijn hun nette kleren, die dragen ze bijvoorbeeld als ze op reis gaan of als er feest is. Het lijkt bij de vrouwen wel of ze elke dag feest hebben. Ze dragen rokken met blouses en hoofddoeken en dan ook nog een kindje op de rug in een doek. Die knopen ze vast en het blijft nog zitten ook. Kinderwagens hebben ze hier niet.



Aan het eind van de ochtend gaan we op pad. Dan gaan we een stukje rijden en wandelen naar een waterval. We nemen onze zwemkleding en handdoeken mee, want helemaal boven aan de waterval is een meertje tussen de rotsen, waar we mogen zwemmen. We gaan daar ook picknicken.



Vanmiddag wandelen we dan nog een stukje en gaan we kijken bij bijzondere rotsen. Die zijn rond aan de bovenkant. Er zijn maar heel weinig plekken op de wereld, waar dat voorkomt. Alleen hier en in Australië zeggen ze. Die in Australië zijn heel beroemd, maar deze kent nog bijna niemand.

Als de zon ondergaat worden de kleuren van de rotsen nog mooier. Ze worden dan oranje en rood.

overnachting: Banfora

Dag 6 (maandag): Banfora - Sindou

De wekker loopt heel vroeg af, het is buiten nog donker. Met de auto gaan we naar meer Tengréla. Als het licht begint te worden gaan we daar met een houten boot het meer op. Samen met een



echte visser. Hij heeft vanochtend al heel vroeg zijn netten leeg gehaald.

Daarom heeft hij nu tijd om met ons op pad te gaan. Met een houten stok duwt hij de boot door het water. Samen met hem gaan we nijlpaarden zoeken, die wonen in dit meer. Ze zeggen dat nijlpaarden gevaarlijk zijn,

maar met de visser erbij hoeven we niet bang te zijn. Want de mensen en de dieren kennen elkaar hier. De vissers weten precies hoe het met de nijlpaarden gaat. Zo komen de mensen nooit dicht bij de nijlpaarden als er eentje ziek is of als er net een baby geboren is. De nijlpaardpapa en -mama zijn dan bang dat iemand hun kind kwaad wil doen en dan willen ze het beschermen. Best logisch, dat doen mensen ook. Het is best spannend. Het is ook heel rustig op het meer en de kleuren zijn heel mooi. Er zijn veel bloemen waar we tussendoor varen. Dat zijn

waterlelies. En er zijn vogels met blauwe poten, die over de grote bladeren van de waterlelies wandelen. Die vogels noemen ze hier yacana. Dat spreek je uit als jakaanaa.

Als we de nijlpaarden gezien hebben - dan gaan we een bijzondere boom bekijken. Een baobab. In het Nederlands noemen ze het een apenbroodboom. Het lijkt wel alsof hij met z'n wortels de lucht in groeit. Deze boom is heel oud en hol. We mogen naar binnen klimmen!

Inmiddels hebben we best honger gekregen. We gaan terug naar het hotel om te ontbijten.

Straks reizen we verder, dan stappen we weer bij de chauffeur in de auto, zo'n grote terreinwagen, waarmee je ook door het zand kunt rijden. We gaan naar een dorp toe, waar we gaan slapen in huisjes met daken van stro. Ze hebben daar geen elektriciteit. Gelukkig hebben we van thuis goede zaklampen meegebracht, zodat we ook in het donker de weg naar de wc kunnen vinden.

Er zijn daar heel veel mangobomen en er hangen hangmatten onder en daar mogen we in liggen. Achter onze huisjes zijn nog meer huisjes, daar wonen heel veel kinderen. Dat zijn weeskinderen en kinderen uit gezinnen, die heel weinig geld hebben. Ze mogen hier wonen, krijgen eten en kleren en gaan naar school. Dat wordt allemaal voor ze betaald door andere mensen. Ook een deel van het geld, wat de mensen verdienen, omdat wij er zijn wordt daarvoor gebruikt. Zo helpen wij dus ook mee! We mogen ook kijken op hun erf en met ze spelen.

Vanmiddag gaan we ook nog even in het dorp kijken. Hier is ook markt, maar wel veel kleiner dan gisteren in Banfora hoor!

overnachting: Sindou

Dag 7 (dinsdag): Sindou en omgeving

Vanochtend gaan we naar die grote rotsen, waar we gisteren langs gekomen zijn. Er zijn rotsen met speciale vormen en er hebben vroeger mensen gewoond, zeggen ze. Dan zijn er vast en zeker ook grotten. Het zou best wel leuk zijn om in zo'n grot te eten. Vroeger kookten ze daar toch ook?

Dan gaan we vanmiddag na het eten naar het dorp om te kijken bij mensen op een erf en bij hun modderhuizen. Dat is niet zomaar een dorp hoor, daar maken ze potten. De vrouwen dat zijn dus pottenbaksters. En wij mogen kijken hoe ze die potten maken. Als we het vragen mogen we misschien zelf ook wel proberen om iets te maken van die rode klei. Het lijkt wel dezelfde klei, die ze ook voor hun huizen gebruiken. Apart hoor!

overnachting: Sindou



Dag 8 (woensdag): Sindou - Bobo Dioulasso

We gaan vandaag weer weg uit Sindou en zeggen onze vriendjes en vriendinnetjes gedag.

Vanochtend gaan we een heel stuk over een echte zandweg rijden. We gaan bijna naar het einde van het land toe. Daar houdt de aarde niet op hoor, maar daar waar we heen gaan kun je het



volgende land zien, dat heet Mali. Het is nog groter dan Burkina Faso en wel 30 keer zo groot als Nederland.

Het dorp waar we heen gaan het Niansogoni, dat spreek je ongeveer uit als Njansokoonie en eigenlijk zijn het twee dorpen. Het nieuwe dorp ligt onderaan de berg en daar wonen de mensen. Op de berg ligt het oude dorp.

Daar woonden de mensen vroeger. Dat is wel een paar honderd jaar geleden, maar hun modderhuizen staan er nog steeds. Dat komt omdat ze door de rotsen en bomen heel goed beschermd worden tegen de regen. Om daar te komen, moeten we wel naar boven klimmen. Gelukkig gaat er iemand mee die de weg op de berg kent. En boven mogen we in die oude huizen kijken. Toen was het leven echt heel anders dan dat het bij ons is. Ze hadden er niet eens water. Dat moesten ze beneden uit een put halen. En speelgoed was er ook niet. De kinderen speelden misschien niet zo veel of ze maakten spelletjes van stenen en stokjes. Dat doen ze nog steeds volgens mij, want speelgoed is best duur en de mensen hebben hier niet zo veel geld.

Het is best spannend om door die kleine deuren de huizen binnen te gaan. Papa en mama moeten

af en toe bukken om hun hoofden niet te stoten. Vroeger waren de deuren zo klein, omdat de vijanden van de mensen, die hier woonden dan niet zomaar naar binnen konden stormen. Ze hadden ook allemaal signalen om elkaar te informeren als er vijanden onderweg waren. Daar gebruikten ze toeters voor. Gelukkig is dat nu niet meer nodig.

Na het bezoek op de berg gaan we naar Bobo Dioulasso, dat noemen ze hier ook wel de tweede hoofdstad. Dat komt omdat het de tweede grootste stad van het land is. Waar we gaan slapen, is er ook een zwembad.

overnachting: Bobo Dioulasso

Dag 9 (donderdag): Bobo Dioulasso

Vandaag mogen we kiezen wat we willen doen. We hebben de hele dag vrij. We kunnen zwemmen in het zwembad, maar we kunnen ook de stad in gaan of naar een meer in de buurt of samen met de gids en chauffeur op ontdekkingsreis gaan. Misschien kunnen we wel iets ontdekken wat zij ook nog niet kennen.

overnachting: Bobo-Dioulasso

Dag 10 (vrijdag): Bobo Dioulasso - Bazoulé

In Bobo-Dioulasso staat een hele oude moskee, dat is de kerk van de moslims. Er steken allemaal stokjes uit, waar zouden die voor zijn? Dat kan onze gids vast uitleggen. Misschien mogen we wel een kijkje binnen nemen. Dat zou heel bijzonder zijn, want in de meeste moslimkerken, mag je alleen naar binnen als je zelf ook moslim bent. Vandaag is het vrijdag, dat is een bijzondere dag voor de moslims. Zeg maar net zo als zondag bij ons. Als we naar binnen mogen, moeten we wel onze schoenen uitdoen en zachtjes praten, zodat we de biddende mensen niet storen. Vlakbij de moskee is de alleroudste wijk van de stad, daar zijn allemaal smalle steegjes waar we doorheen gaan lopen. Gelukkig kent onze gids de weg.



Straks rijden we weer richting Ouagadougou, had ik trouwens al verteld dat je dat uitsprekt als Wagaadoekoe? We gaan er niet helemaal heen, vlak ervoor ligt een dorp dat Bazoulé heet. Voordat we in Bazoulé arriveren, komen we langs Kokolongho en daar gaan we kijken of er al een nieuwe Koning is. In 2011 is de vorige Koning overleden en hier duurt het een hele tijd voor er een nieuwe Koning komt. Dat is niet zoals bij ons.

Hier is het ook niet de Koning, die het hoofd van het land is. Er zijn namelijk een heleboel Koningen in Burkina Faso. Die hebben allemaal hun eigen Koninkrijk. Vaak heeft dat te maken met de bevolkingsgroep waar ze uitkomen. Het zijn allemaal Burkinabé en ze hebben dus ook allemaal dezelfde president, maar daarnaast hebben ze nog hun eigen stam. In Nederland kennen we dat niet zo, hoewel we natuurlijk ook wel verschillen kennen, zoals bijvoorbeeld Drenten, Utrechters en Friezen. Je kunt het ook een beetje vergelijken met Chinezen en Japanners. Ze lijken wel op elkaar, maar zijn niet hetzelfde. Hier is de Mossi de grootste bevolkingsgroep en dit is een Mossi-koning, die in een modderkasteel woont.

Kom we gaan kijken of er al een nieuwe Koning is en of hij thuis is!



Na het bezoek aan Kokolongho rijden we nog een klein stukje door om in Bazoulé te komen. Daar slapen we vannacht. Ze hebben daar een meer en in dat meer wonen krokodillen. Die zijn heilig, dus die mogen niet gedood worden. Ze zeggen dat de mensen daar helemaal niet bang zijn voor de krokodillen en dat hun kinderen ook gewoon in het meer zwemmen. Heel soms gaat er wel eens een krokodil op bezoek bij een familie in het dorp. Dat brengt geluk voor die familie en daarom zorgt die familie heel goed voor de krokodil. Ze geven de krokodil dan vlees te eten. Kippen of een geit of zelfs een schaap als ze daar geld voor hebben. Wij gaan vanmiddag (of morgenochtend, dat hangt er vanaf hoe laat we er zijn) naar het meer en daar samen met iemand uit het dorp naar de krokodillen kijken. Ik weet natuurlijk wel dat ik me geen zorgen hoeft te maken, omdat er iemand met ons mee zal gaan, die de krokodillen goed kent,

maar het is natuurlijk toch wel spannend om zo'n groot dier van dichtbij te gaan bekijken.
overnachting: Bazoulé

Dag 11 (zaterdag): Bazoulé - Tiébélé

Dag 12 (zondag): Tiébélé

We reizen vandaag een heel stuk naar het zuiden van het land. Als je op de landkaart kijkt, is dat naar beneden. Daar ligt een dorp met de naam Tiébélé. Dat klinkt als Tjebulee. Daar gaan we een paar dagen naartoe, omdat er heel veel te zien en te doen is. Ze hebben er bijvoorbeeld hele leuke huizen en in de buurt van het dorp zoeken mensen naar goud.

Het laatste stuk van de weg naar het dorp zit vol gaten. Als het geregend heeft, staan die vol met water. Dan is het een echt avontuur en moet de chauffeur heel goed opletten.



In dit dorp hebben ze bijzondere huizen. Ze zijn van modder gemaakt en daarna nog beschilderd. Dat doen de vrouwen en ze gebruiken daarbij allemaal speciale tekens.

Vandaag en morgen zijn we hier en we gaan weer nieuwe dingen zien. We moeten nog wel met onze gids overleggen wat we gaan doen. Er is hier namelijk een keer per drie dagen een hele grote markt. Die is vlakbij de

grens met Ghana, dat is een ander buurland van Burkina Faso. We gaan dus vragen of die markt er vandaag of morgen ook is en als dat zo is, dan gaan we daar heen.

We gaan in ieder geval naar het erf van de Koninklijke familie. Ja, ook hier is een Koning. Die laat zich niet altijd aan de bezoekers zien, maar we mogen wel kijken op het grote erf waar hij samen met zijn familie woont en misschien worden we wel rondgeleid door zijn zoon, de prins. De familie van de Koning is best groot, dus zijn er heel veel huisjes en die hebben verschillende vormen. De vorm van het huis zegt iets over de bewoners. Zo heeft het huis van een getrouwde man een andere vorm dan dat van een vrouw. Heel apart!

We gaan ook kijken bij de goudzoekers. Je zou denken dat die mensen heel erg rijk zijn, maar dat is dan niet aan ze te zien. Volgens mij vinden ze niet zo veel goud, maar hopen ze elke dag weer dat ze die dag heel veel geluk zullen hebben. Want als ze een keer een echt groot stuk goud vinden, dan zijn ze wel een beetje rijk. Dan moeten ze het geld wel delen



met hun familie, want zo gaat dat hier. Dat komt omdat ze geen verzekeringen hebben. Dus als iemand ziek wordt, helpt iedereen mee om te betalen voor de dokter en de medicijnen. En zo gaat het ook als iemand rijk wordt, dan wil de familie ook graag een beetje hebben, zodat ze ook een beter leven kunnen hebben.

Natuurlijk gaan we ook het dorp zelf bekijken. Daar kunnen we zo heen lopen. Het is vlak bij waar we slapen. De huisjes, waarin we slapen, zijn ook zo mooi beschilderd. Ze lijken een beetje op de huisjes, waarin we in Sindou sliepen. Alleen hadden ze in Sindou douches, hier wassen we ons net zoals de bevolking dat doet: met een emmer en een bekertje water. Dat is heel anders als thuis. Eerst maken we ons nat, dan zepen we ons helemaal in en daarna spoelen we ons schoon door elke keer een bekertje water over onszelf heen te gieten. We helpen elkaar ook hoor, want het is nog best een hele kunst om dat in je eentje te doen.

overnachting: Tiébélé

Dag 13 (maandag): Tiébélé - Kaya

We reizen straks door naar Kaya, dat is een plaats die verder naar het noorden ligt. Daar gaan we slapen in een bijzonder hotel. Daar werken kinderen, die een vak leren. Het zijn kinderen die een heel moeilijk leven gehad hebben. Voordat Monique, (dat is de Nederlandse vrouw, die hier woont en die de kinderen helpt) ze leerde kennen, woonden die kinderen op straat. Ze sliepen daar tussen de marktkraampjes of in de goot en om in leven te blijven bedelden ze. Ja, en soms stalen ze ook wel wat eten. Als ze dan gepakt werden, gingen ze op het politiebureau de cel



in. Het is natuurlijk niet goed dat ze stalen, maar als je honger hebt en er geen familie is, die voor je zorgt, is het natuurlijk ook niet makkelijk. Daarom helpt Monique deze kinderen en krijgen ze de kans om een vak te leren, zodat ze goed voor zichzelf kunnen gaan zorgen en later ook voor hun gezin. We kunnen Monique vragen of we mogen kijken bij de werkplaatsen, die ze heeft opgezet. En we kunnen eten in hun restaurant, zo helpen we haar ook.

overnachting: Kaya

Dag 14 (dinsdag): Kaya

Vandaag hebben we een vrije dag. We kunnen lekker lui zijn of iets gaan doen. Er zijn hier in de buurt heel veel dorpjes, waar mensen allerlei beroepen hebben. Er zijn wevers en smeden bijvoorbeeld. En leerbewerkers! Daar is Kaya bekend van. Ze maken mooie tassen, maar ook allerlei andere dingen van leer. Wist je dat ze huiden van koeien, schapen en geiten gebruiken? Als die dieren geslacht zijn, kopen de leerbewerkers de huiden. Die maken ze dan eerst heel goed schoon en alle haren worden er af geschoren. Daarna gaan ze de huiden soepel maken en verven. Pas als ze dat allemaal gedaan hebben, maken ze er iets van. Op het erf van een familie van leerbewerkers is het dan ook anders dan op andere erven. Het ruikt er raar en soms hangen er huiden te drogen aan de waslijn of er staan hele grote kookpotten met allerlei kleuren verf. Ook zijn er de Peul-dorpen. De Peul zijn de herders. Nederlanders worden door hen ook wel de Peul van Europa genoemd. Dat komt omdat er in Nederland ook heel veel koeien zijn en de mensen melk drinken. Net als bij de Peul. Hun vrouwen verkopen de melk, die nemen ze mee in grote kalebassen boven op hun hoofd en dan kun je een zakje melk kopen. Ze scheppen precies zoveel in het zakje, als jij hebben wilt.

overnachting: Kaya

Dag 15 (woensdag): Kaya - Loumbila

Het is alweer bijna onze laatste dag in Burkina Faso en daarom gaan we vandaag iets leuks doen. De gids wilde ons nog niet vertellen wat het is, maar wel dat we onze zwemkieren maar bovenop moesten leggen in onze tas. De chauffeur weet precies waar we heen gaan. Ze zeggen dat de Burkinabé hun kinderen daar ook wel een keer mee naartoe willen nemen. Dan moet het er wel heel erg leuk zijn! Ik ben heel nieuwsgierig! We gaan er vanavond ook slapen.

overnachting: Loumbila

Dag 16 (donderdag): Loumbila - Ouagadougou - vertrek

Toen we in Burkina Faso aankwamen leek het best een lange reis te worden en nu is het alweer de laatste dag. We gaan onze koffers inpakken en als er nog plaats is in de koffers kunnen we misschien nog een paar souvenirs kopen als we straks in Ouagadougou terug zijn. Ze hebben daar markten, waar heel veel mooie spullen te koop zijn.

Vanavond worden we naar het vliegveld gebracht. Dan nemen we afscheid van onze gids en chauffeur en gaan we weer naar huis.

overnachting: -

Dag 17 (vrijdag): thuiskomst

Vanochtend zijn we heel vroeg met het vliegtuig geland. We zijn bijna thuis. Nog heel even en dan kunnen we onze vriendjes en vriendinnetjes vertellen wat we allemaal hebben meegemaakt!